

[Erik Hansen.]

senere tidspunkt kan tage op til nærmere vurdering.

Når man taler om helbredsmæssige problemer, som skal undersøges, så kan jeg oplyse, idet jeg nu vender tilbage til postvæsenet — ikke denne gang til cykelbudet, men til selve postbudet — at der her stilles et spørgsmål om, hvorledes den ægteskabelige stilling er, og så nedenunder: „hvor mange børn har De at forsørge?“ Nu ved jeg ikke, om det har noget med helbred at gøre, men det virker alligevel på mig som lidt diskriminerende for en moderne familiepolitik.

Vedrørende Datacentralen, ja, så er jeg sådan set opmærksom på den oplysning, som økonomiministeren gav mig, men jeg må alligevel sige, at jeg står noget uforstående over for, hvorfor Datacentralen dog så bl. a. spørger, som om man skulle ansættes i udenrigsministeriet, om oplysning om nære slægtninge eller bekendte ansat i statens tjeneste. Vil det sige, at virksomheder, som har en nær eller en fjernere kontakt med statsinstitutionerne, ved ansøgninger til Datacentralen kan indhente oplysninger om ansøgerens bekendte eller slægtninge, som er ansat i statens tjeneste, og dermed bruge statens oplysninger på medarbejdere som en slags oplysningsbureau?

Økonomiministeren (*Ivar Nørgaard*): Som jeg indledningsvis sagde, kan jeg ikke tage stilling til disse enkelte konkrete spørgsmål nu, men vi har noteret os eksemplerne, og ud fra princippet, at der ikke skal spørges om mere, end hvad der er højst nødvendigt, vil vi alle søge at luge ud i disse ansøgningsblanketter for fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Gersbo* til finansministeren:

„Mener ministeren, det er rimeligt, at skattevæsenet nu forlanger, at en dansk forfatter skal betale indkomstskat af en ydelse fra statens kunstfond, skønt skattevæsenet tidligere har erklæret, at den nævnte ydelse er fritaget for indkomstskat?“

Kirsten Gersbo: Mit spørgsmål drejer sig om forfatteren Rolf Bagger, der efter andragende skriftligt den 5. juni 1966 fik meddelelse fra skattevæsenet om, at en ham tildelt belønning på 10.000 kr. var overført fra hans skattepligtige indkomst til hans formue, således at han altså ikke skulle beskattes af dette beløb. I oktober i år kommer der så besked fra skattevæsenet om, at han alligevel skal beskattes af beløbet, og så får han 1½ måned til at ordne sagen i.

Jeg vil understrege, at jeg godt kan se meningen med, at disse ydelser beskattes, men jeg vil fremhæve det principielle, at skatteborgeren må kunne føle sig sikker på, at en skriftlig godkendelse fra skattevæsenet i en eller anden sag ikke kan ændres, og jeg finder det ikke rimeligt, at noget sådant som det, der er sket i den foreliggende sag, kan finde sted.

Finansministeren (*Grünbaum*): Det er naturligvis i høj grad beklageligt, at der er sket en fejl som den, der ligger bag det stillede spørgsmål, og ligningsmyndighederne på Frederiksberg har jo også givet udtryk herfor over for den pågældende skatteyder. Det er klart, at det er meget ubehageligt for en skatteyder at blive stillet over for et betydeligt skattekrav på et tidspunkt, hvor vedkommende havde grund til at tro, at han var færdig med at betale det pågældende års skat. Desværre er det ikke muligt helt at undgå sådanne efterkrav.

I det konkrete tilfælde drejer det sig om en ydelse på 10.000 kr. fra statens kunstfond. Ligningsmyndighederne har her åbenbart i første omfang ladet sig vildlede af, at skatteyderen selv har betegnet ydelsen som et engangsbeløb og som en hæderspris. Som bekendt er visse hædersgaver, der er ydet én gang for alle som en anerkendelse af modtagerens fortjenester, skattefrie i henhold til ligningslovens § 7 a, og der blev derfor ved skatteansættelsen bortset fra ydelsen på de 10.000 kr.

Så skete der imidlertid det næste år, at den samme skatteyder kom med en tilsvarende ydelse på sin selvangivelse, og derfor tog man forholdet op til nærmere undersøgelse. Det var jo så klart, at der ikke var tale om en engangsydelse af den art, som omtales i ligningslovens § 7 a, og her-